

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899178
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013899178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanej T. Z. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí v Bratislave 24. apríla 2014 prerokoval odvolanie obžalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. februára 2013, sp. zn. 2 T 16/2003, a takto rozhodol

rozhodol:

Podľa § 258 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa vec v r a c i a Krajskému súdu v Košiciach, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach bola obžalovaná T. Z. uznaná vinnou z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), ktorý mala spáchať na skutkovom základe, že

1/ v Trebišove a ostatnom území SR v období od 25.03.1999 do 29.05.2002 pod zámienkou zabezpečenia vysokých výnosov formou zhodnotenia vkladov pri svojej podnikateľskej činnosti, ako podnikateľka, fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom T., vylákala od celkom 70 občanov finančné prostriedky v hodnote 21.504.284,50,- Sk (713.811,47 eur) ako vklady tichých spoločníkov na základe zmlúv o tichom spoločenstve, pričom prevzaté finančné prostriedky nezaevidovala do účtovníctva, nezhodnocovala ich v rámci svojej podnikateľskej činnosti, splatné výnosy, okrem 39 prípadov, keď na základe urgencií vyplatila niektorým vkladateľom po dokonaní trestného činu sumu 4.267.797,60 Sk (141.664,93 eur) ako faktickú náhradu škody preto, aby mohla vylákať od ďalších osôb, ďalšie finančné prostriedky nevyplácala a vložené istiny nevrátila, peniaze použila na vlastný, presne nezistený účel, čím spôsobila poškodeným škodu vo výške 21.504.284,50,- Sk (713.811,47 eur). Takto konkrétne vylákala uvedenú sumu od nasledujúcich poškodených :

1/ 30.06.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej T. W.,

- 2/ 11.07.2001 sumu 2.500,-USD (v prepočte 124.442,50,-Sk, t.j. 4.130,73 eur) a 05.11.2001 sumu 85.000,-Sk (2.821,48 eur) od poškodeného Ing. Y. W.,
- 3/ 19.06.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) a 30.06.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného Y. R.,
- 4/ 30.06.2001 sumu 160.000,-Sk (5.311,03 eur) od poškodenej Q. O.,
- 5/ 16.03.2001 sumu 10.000,-DM (v prepočte 223.500,-Sk, t.j. 7.418,84 eur) a 01.04.2001 sumu 3.000,- USD (v prepočte 144.195,-Sk, t.j. 4.786,40 eur) od poškodenej H. T.,
- 6/ 12.01.2000 sumu 240.000,-Sk (7.966,54 eur) a 230.000,-Sk (7.634,60 eur) od poškodenej Q. V.,
- 7/ 13.06.2001 sumu 300.000,-Sk (9.958,18 eur) a 26.10.2001 sumu 64.000,-Sk (2.124,41 eur) od poškodeného Y. T.,
- 8/ 13.06.2001 sumu 300.000,-Sk (9.958,18 eur) a 26.10.2001 sumu 64.000,-Sk (2.124,41 eur) od poškodenej T. T.,
- 9/ 30.05.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodenej H. L.,
- 10/ 30.04.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodeného L. U.,
- 11/ 17.04.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného T. L.,
- 12/ 22.03.2001 sumu 150.000,-Sk (4.979,09 eur) od poškodeného Y. Z.,
- 13/ 16.03.2001 sumu 12.400,-DM (v prepočte 277.202,-Sk, t.j. 9.201,42 eur) a 01.08.2001 sumu 300.000,-Sk (9.958,18 eur) od poškodeného T. T.,
- 14/ 09.03.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) a 13.12.2001 sumu 59.500,-Sk (1.975,04 eur) od poškodeného Y.D.,
- 15/ 20.03.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur), dňa 07.06.2001 sumu 18.000,-Sk (597,49 eur), dňa 19.09.2001 sumu 50.000,-Sk (1.659,70,- eur), 20.12.2001 sumu 25.000,-Sk (829,85 eur) a 11.01.2002 sumu 20.000,-Sk (663,88 eur) od poškodeného Y.D.,
- 16/ 11.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej H. K.,
- 17/ 20.02.2001 sumu 2x100.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodenej H. J.,
- 18/ 10.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného K. W.,
- 19/ 30.01.2001 sumu 500.000,-Sk (16.596,96 eur) a 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného C. K.,
- 20/ 24.01.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodenej H. K.,
- 21/ 17.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej Ing. J. R.,
- 22/ 05.01.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodeného Y. J.,
- 23/ 25.01.2001 sumu 150.000,-Sk (4.979,08 eur) od poškodeného Y. V.,

24/ 08.01.2001 sumu 190.000,-Sk (6.306,84 eur), dňa 08.11.2001 sumu 33.000,-Sk (1.095,40 eur) a 29.05.2002 sumu 6.000,-Sk (199,16 eur) od poškodeného Y. X.,

25/ 22.01.2001 sumu 150.000,-Sk (4.979,09 eur), dňa 14.11.2001 sumu 32.000,-Sk (1.062,21 eur) a 31.12.2001 sumu 50.000,-Sk (1.659,70 eur) od poškodeného Y. O.,

26/ 27.01.2001 sumu 50.000,-Sk (1.659,70 eur) od poškodenej Mgr. T. I.,

27/ 16.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej Ing. L. L., rod. Y.,

28/ 19.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej T. P.,

29/ 18.10.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného Y. W.,

30/ 14.01.2001 sumu 1.000.000,-Sk (33.193,92 eur) od poškodeného Y. R.,

31/ 12.01.2001 sumu 300.000,-Sk (9.958,18 eur) od poškodenej MUDr. T. G.,

32/ 11.07.2000 sumu 50.000,-Sk (1.659,70 eur) a 12.01.2001 sumu 20.000,-Sk (663,88 eur) od poškodeného Y.N.,

33/ 15.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) a 23.11.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej V. P.,

34/ 15.01.2001 sumu 200.000,-Sk (3.319,38 eur) a 13.11.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného T. P.,

35/ 25.03.1999 sumu 150.000,-Sk (4.979,09 eur) a 04.07.2001 sumu 24.000,-Sk (796,65 eur) od poškodenej G. V.,

36/ 20.01.2001 sumu 2.000.000,-Sk (66.387,84 eur) a 30.01.2001 sumu 1.600.000,-Sk (53.110,27 eur) od poškodeného P. O.,

37/ 29.01.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodenej Y. V.,

38/ 12.07.2001 sumu 250.000,-Sk (8.298,48 eur) od poškodeného Mgr. P. P.,

39/ 23.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej MUDr. G. H.,

40/ 21.01.2000 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného MUDr. L. H.,

41/ 15.01.2001 sumu 500.000,-Sk (16.596,96 eur) od poškodeného U. K.,

42/ 03.09.2000 sumu 5.000,-USD (v prepočte 238.890,-Sk, t.j. 7.929,70 eur) od poškodeného T. H.,

43/ 05.01.2001 sumu 750.000,-Sk (24.895,44 eur) od poškodenej Q. H.,

44/ 27.04.2000 sumu 8.400,-USD (v prepočte 379.621,-Sk, t.j. 12.601,11 eur) od poškodeného Mgr. Y. P.,

45/ 23.01.2000 sumu 10.000,-USD (v prepočte celkovo 469.570,-Sk, t.j. 15.586,87 eur) od poškodenej X. P.,

46/ 12.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného T. P.,

- 47/ 02.10.2001 sumu 50.000,-Sk (1.659,70 eur) od poškodenej Y. K.,
- 48/ 03.09.2001 a 07.09.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodeného T. X.,
- 49/ 20.08.2001 sumu 140.000,-Sk (4.647,15 eur) a 26.10.2001 sumu 60.000,-Sk (1.991,64 eur) od poškodenej N. V.,
- 50/ 14.08.2001 sumu 40.000,-Sk (1.327,76 eur) od poškodenej T. O.,
- 51/ 15.06.2001 sumu 5.000,-USD (v prepočte 252.330,-Sk, t.j. 8.375,82 eur) od poškodenej J. W.,
- 52/ 31.01.2001 sumu 160.000,-Sk (5.311,02 eur) a 07.11.2001 sumu 37.000,-Sk (1.228,17 eur) od poškodenej Y. J.,
- 53/ 28.08.2000 sumu 120.000,-Sk (3.983,27 eur) od poškodeného Ing. Z. J.,
- 54/ 09.02.2000 sumu 500.000,-Sk (16.596,96 eur) a 09.08.2000 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného Y.P.,
- 55/ 01.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) a sumu 3.000,-USD (v prepočte 143.397,-Sk, t.j. 4.759,91 eur), dňa 28.02.2001 sumu 2.000,-USD (v prepočte 95.598,-Sk, t.j. 3.173,27 eur) a 11.07.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodenej T. I.,
- 56/ 01.01.2001 sumu 5.000,-USD (v prepočte 235.830,-Sk, t.j. 7.828,12 eur) a 27.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej H. I.,
- 57/ 01.01.2001 sumu 2.000,-USD (v prepočte 95.598,-Sk, t.j. 3.173,27 eur) a 28.02.2001 sumu 5.000,-USD (v prepočte 238.995,-Sk, t.j. 7.933,18 eur) od poškodenej R. I.,
- 58/ 28.02.2001 sumu 500,-USD (v prepočte 23.899,-Sk, t.j. 793,30 eur) od poškodeného N. W.,
- 59/ 08.07.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodenej T. I.,
- 60/ 22.03.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného Mgr. H. G.,
- 61/ 20.07.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur), dňa 27.07.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) a 06.08.2001 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodeného Ing. X. U.,
- 62/ 11.01.2001 sumu 3.000,-USD v prepočte 138.717,-Sk, t.j. 4.604,56 eur) od poškodeného K. O.,
- 63/ 11.01.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) a 08.06.2001 sumu 80.000,-Sk (2.655,51 eur) od poškodenej H. J.,
- 64/ 03.12.2001 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 eur) od poškodeného T. V.,
- 65/ 12.01.2001 sumu 400.000,-Sk (13.277,57 eur) a 04.06.2001 sumu 300.000,-Sk (9.958,18 eur) od poškodeného Ing. O. W.,
- 66/ 23.01.2001 sumu 300.000,-Sk (9.958,18 eur) od poškodeného Y. D.,
- 67/ 03.12.2001 sumu 50.000,-Sk (1.659,70 eur) od poškodenej H. W.,
- 68/ 06.09.2000 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 eur) od poškodeného K. V.,

69/ 30.05.2001 sumu 900.000,-Sk (29.874,53 eur) od poškodeného Ing. Y. R.,

70/ 29.11.2001 sumu 125.000,-Sk (4.149,24 eur) od poškodeného T. L.,

2/ v Trebišove dňa 16.01.2001 pod zámienkou zabezpečenia nákupu valút EURO do jedného týždňa vylákala od Ing. T. T. 800.000,-Sk (26.555,14 eur), v stanovenej lehote požadované valuty nezakúpila a vylákané peniaze napriek viacnásobným výzvam doposiaľ nevrátila, čím spôsobila poškodenému Ing. T. T. kodu v hodnote 800.000,-Sk (26.555,14 eur),

čím spôsobila poškodeným celkovú škodu vo výške 22.304.284,50,-Sk (740.366,61 eur).

Za uvedenú trestnú činnosť jej krajský súd uložil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 a 1/2 (osem a pol) roka, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obžalovanú podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do II. (druhej) nápravnovychovnej skupiny.

Uvedeným rozsudkom krajský súd podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) uložil obžalovanej T. Z. uhradiť poškodeným (celkom 57-im) časť spôsobenej škody a so zvyškom nárokov boli poškodení (celkom 44) podľa § 229 ods. 2 Tr. por. odkázaní na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaná T. Z. do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 2479/zv.V.), pričom včas podané odvolanie zdôvodnila osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 2575-2577).

V dôvodoch odvolania uviedla, že od začiatku trestného stíhania tvrdí, že nemala v úmysle podvodne vylákať od poškodených finančné čiastky, ale chcela vklady klientov zhodnotiť. Skutky mala spáchať v rokoch 1999 až 2002, ako fyzická osoba podnikajúca pod menom T. Podnikateľ začala ako bezúhonná osoba, pričom v oblasti podnikania nemala skúsenosti. Vklady od spoločníkov sa realizovali na základe zmlúv o tichom spoločenstve. Platila riadne dane, požívala dôveru stoviek klientov, ktorým pravidelne vyplácala výnosy z vkladov. Finančné vklady od klientov nevylákala, klienti jej dôverovali a rozhodli sa dobrovoľne. Podnikateľské aktivity mala v Rakúsku, v oblasti výstavby a predaja nehnuteľností a jej úspešné podnikanie trvalo až do chvíle, kým jej do podnikania nezasiahla polícia, ktorá majetok firmy zablokovala a zaistila. Verila v úspech svojho podnikania, ktoré robila s cieľom zhodnotiť vklady spoločníkov. Vôbec nebolo preukázané, že sa obohatila, práve naopak, prišla o zdravie, rodinu a osobnú slobodu. Je nevinná, a preto navrhla napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a domáhala sa oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Podaním došlým najvyššiemu súdu 17. apríla 2014 na potvrdenie svojej obhajoby navrhla doplniť dokazovanie výsluchmi svedkov MMag. Dr. K. U. L. a Ing. Q. T. z Viedne, ktorí sú ochotní pred súdom vypovedať.

Predseda senátu v súlade s ustanovením § 251 Tr. por. doručil odpis odvolania obžalovanej ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o odvolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k odvolaniu obžalovanej v lehote, ktorú im určí, vyjadriť.

Uvedenú možnosť využil krajský prokurátor i poškodení H. X., Y. a Z. J. a U. K.. Prokurátor vo svojom vyjadrení z 22. júla 2013 (č.l. 2579) uviedol, že odvolanie obžalovanej neobsahuje žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali jej vinu a nepredložila o tom žiadne dôkazy. Jej tvrdenia o zaúčtovaní príjmov, ich zdanení a investovaní v zahraničí nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodení H. X., Y. a Z. J. a U. K. vo svojich vyjadreniach (č.l. 2593 - 2598) zhodne uviedli, že nesúhlasia s tvrdením obžalovanej, žiadne peniaze im nevrátila, jej úmysel od začiatku smeroval k

vylákaniu peňazí od poškodených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) účinného od 1. januára 2006, podľa predpisov dovtedy účinných, t.j. podľa zák. č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 253, preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd sa dôsledne nevyrovnal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho treba jeho rozsudok považovať za predčasný, pretože existujú závažné pochybnosti o správnosti skutkových zistení (§ 258 ods. 1 písm. c/), pričom nesprávne je aj rozhodnutie o treste (§ 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por.).

Tieto zistenia sú dôvodom toho, že najvyšší súd rozhodol o odvolaní obžalovanej T. Z. na neverejnom zasadnutí, pretože zistené chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí (§ 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Podľa § 2 ods. 5 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležité zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a vykonávajú v oboch smeroch dôkazy, nečakajúc na návrh strán. Priznanie obvineného nezbavuje orgány činné v trestnom konaní povinnosti preskúmať všetky okolnosti prípadu.

Podľa § 2 ods. 6 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. konanie pred súdmi je ústne; dôkaz výpoveďami svedkov, znalcov a obvineného sa vykonáva spravidla tak, že súd uvedené osoby sám vylúča.

V prerokúvanej veci podľa zistenia najvyššieho súdu krajský súd, ako súd prvého stupňa, nepostupoval dôsledne v intenciách citovaných ustanovení. Nevykonával vo veci všetky potrebné dôkazy, najmä dôkazy navrhované obžalovanou, ktoré mali potvrdiť jej obranu, čo je v rozpore s vyššie citovanou zásadou.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v predmetnej trestnej veci podal krajský prokurátor obžalobu 27. októbra 2003 (č.l. 897-911) v podstate na tom istom skutkovom základe, ako ho ustálil súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Krajský súd o podanej obžalobe rozhodol prvýkrát na neverejnom zasadnutí 20. apríla 2004 uznesením, ktorým podľa § 188 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vrátil tresnú vec prokurátorovi na došetrenie. Na základe sťažnosti prokurátora vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením z 21. októbra 2004 sp. zn. 3 To 38/2004 podľa § 149 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a prikázal krajskému súdu, aby vo veci konal.

Krajský súd začal vo veci konať na hlavnom pojednávaní 16. februára 2005, kedy obžalovaná využila svoje právo a vo veci nevypovedala, na tomto pojednávaní boli vypočutí viacerí poškodení a následne bolo hlavné pojednávanie opakovane odročované z rôznych dôvodov. Prerokúvaná vec nie je skutkovo ani právne náročná, napriek tomu od dôjdenia veci na súd do vyhlásenia napadnutého rozsudku (27. apríla 2013) uplynula neprimerane dlhá doba. Niet sporu o tom, že na prieťahoch vo vybavovaní veci má podiel aj samotná obžalovaná, avšak neodôvodnené prieťahy boli aj na strane krajského súdu.

V priebehu hlavných pojednávaní krajský súd zameral dokazovanie najmä na výsluchy poškodených osôb, ktoré vo svojich výpovediach potvrdili opodstatnenosť podanej obžaloby. Menšiu pozornosť však už venoval obhajobným tvrdeniam obžalovanej, ktorá skutočnosť má za následok, že rozhodnutie

krajského súdu je predčasné. Obžalovaná v priebehu konania poukazovala na svoje podnikateľské zámery, pričom aj na hlavnom pojednávaní

4. februára 2013 (č.l. 2438) za tým účelom sa domáhala predvolania a výsluchu svedka MMag. Dr. K. S. L. z Viedne, ktorý mal potvrdiť jej obranu. Nakoľko konanie pred súdom trvalo už takú dlhú dobu, nebol dôvod na upustenie od vykonania dôkazov, ktoré mali svedčiť v prospech obžalovanej. Z vyššie citovanej zásady trestného poriadku vyplýva povinnosť súdu objasňovať okolnosti svedčiace aj v prospech obžalovanej. V konečnom dôsledku sa obžalovaná aj v dôvodoch svojho odvolania domáhala doplnenia dôkazov, pričom podľa nej sú svedkovia ochotní podať svedeckú výpoveď pred súdom. Postup krajského súdu mal potom za následok, že vznikli určité pochybnosti o správnosti skutkového stavu, ktoré je potrebné odstrániť vykonaním dôkazu výsluchom svedkov Ing. Q. T. ako aj MMag. Dr. L..

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že proti obžalovanej sa viedlo viacero trestných konaní pred súdmi Slovenskej republiky. Najvyšší súd si preto zadovážil novší odpis registra trestov, z ktorého zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 12. marca 2013 sp. zn. 46 T 44/2012 bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom výkonu trestu do 13. mája 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. marca 2013.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 12. apríla 2013 sp. zn. 6 T 83/2011 bola uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom do 30. apríla 2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 30. apríla 2013, pričom z neho vyplýva, že skutok spáchala 28. decembra 2009.

Napokon trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 13. septembra 2013 sp. zn. 1 T 81/2013, právoplatným 14. septembra 2013, bola uznaná vinnou z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961Zb. a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom do 14. marca 2017, zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46 T 44/2012.

V čase rozhodovania najvyššieho súdu bola obžalovaná právoplatne odsúdená za iný trestný čin a keďže prerokúvanej trestnej činnosti sa mala dopustiť skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Trestné konanie je dvojinštančné, preto nemohol vo veci meritorne rozhodnúť najvyšší súd, nakoľko by obžalovanej odňal možnosť podať opravný prostriedok proti prípadnému odsudzujúcemu rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené pochybenia, najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 258 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. por. a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Úlohou krajského súdu bude predvolať vyššie uvedených svedkov Ing. T. a MMag. Dr. L., podrobne ich vypočuť k prerokúvanej trestnej činnosti a tieto výpovede vyhodnotiť spolu s ostatnými dôkazmi, aby našli odozvu aj v následnom odôvodnení rozhodnutia. Taktiež bude potrebné zadovážiť všetky trestné spisy ohľadne obžalovanej, vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby mohol v prípade potreby za zbiehajúcu sa trestnú činnosť ukladať súhrnný trest. Krajský súd je povinný vykonať aj prípadné ďalšie úkony, vykonanie ktorých sa ukáže ako aktuálne v rámci prerokovávaní veci, a to v záujme náležitého zistenia skutkového stavu.

Nakoľko napadnutý rozsudok bol zrušený len na podklade odvolania obžalovanej T. Z., nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jej neprospech (§ 264 ods. 2 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.